

David DURÁN ARUFE

Contemplación: - *Karesansui*

Dei contemplado
sereno
como a árbore
-mesmo cando a están a cortar-
...Karesansui:

[Cru o ar,
i eu.
e máis nada]
[area e rochas]
[Cru a distancia
e a mañá]

Ar,
consciencia do ser,
e máis nada.

[gorxa do tempo]

Area,
fútil pasaxe
alivio da miña gravidade,
da miña humanidade
que leva e trae,
e leva.

[marea do pensamento]

E as rochas, que baixo a xema do tempo
dan tregua ao medo.

[abrigo da mente]

Espíritos inexpugnables, inalterables,
e alterables.

Rochas que dan espazo ao baleiro,
e forma ás miñas miradas.

Rochas e menos todo.

[.....]

O instante (fuxido).
O instante son eu.

Cru o ar
i eu

[cru a distancia]

O tempo...

e máis nada.

Media Noite

A quietude da escuridade que prepara o día
penetra na conciencia
e transfírese á colocación dos obxectos
que pasan a ocupar o seu lugar.

A nitidez da noite que esquece o día
non deixa lugar a dúbidas

Os insectos,
pensamentos fugaces
dan volume á paisaxe lenta,
case lunar.

O vento, de ritmo xusto
-case oportuno-
recorda a túa situación:

A noite parece non ter fin,
detrás da parede
pasa un coche.

O instante non ten presa
parece deixarse coller.

O momento escíndese.

O tempo esmagador,
o latexo do corazón,
o sangue que circula,
o pensamento omnipresente
sitúante na media noite
e conclúente a medio camiño.